

ENS SEGUIM PREPARANT PER LES COMPETÈNCIES BÀSIQUES

ALUMNAT DE TERCER D'ESO
INSTITUT ESCOLA TORRE QUERALT

Professora de Català ELENA TRIÑAQUE GILART

QUIN ÉS EL TEMA D'AQUEST CURS?

- LA VELLESA
- LA GENT GRAN
- EL PAS DEL TEMPS
- L'EXCLUSIÓ SOCIAL
- EL VOLUNTARIAT AMB LES PERSONES GRANS

Tothom arriba
que pot a la
vellesa

UN TEXT DE LA PROVA DE COMPETÈNCIA BÀSICA ESTÀ EXTRET D'AQUEST LLIBRE

Quan érem feliços

Rafel Nadal

Editorial: Ediciones Destino

Temàtica: Novella contemporània

Collecció: L'ANCORA

Nombre de pàgines: 424

Premi Josep Pla 2012

Sinopsi de Quan érem feliços:

Basada en les peripècies d'una família nombrosa de dotze germans a la Catalunya de postguerra, Quan érem feliços és una història real plena d'emocions, d'humor i de tensions en la qual l'autor evoca en primera persona els paisatges de la seva infantesa. Un recorregut de vegades íntim i de vegades panoràmic, gairebé cinematogràfic, ple d'imatges poderoses dels carrers del Barri Vell de Girona, l'estiu a la Fosca, els setembres a pagès al mas d'Aiguaviva i els anys d'internat al Collell.

avaluació educació
secundària obligatòria
4t d'ESO

CURS 2019-2020

competència

lingüística:

llengua catalana

TROBAREU LA PROVA COMPLETA A AQUEST ENLLAÇ

http://csda.gencat.cat/web/.content/home/consell_superior_d_avalua/pdf_i_altres/prova_avaluacio_es_o_2020/catalaESO-2020.pdf

QUÈ HAN RESPOST EL NOSTRE ALUMNAT?

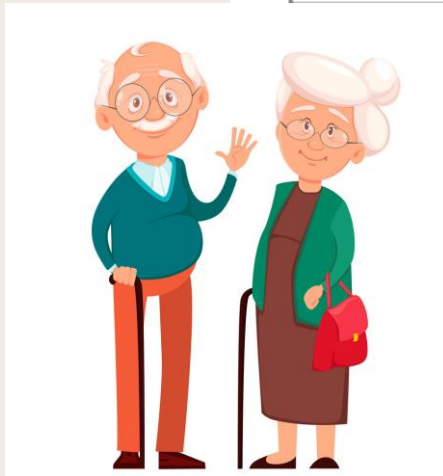
competència

lingüística:

llengua catalana

REDACCIÓ

Què es pot fer per evitar la soledat dels nostres avis? Quines iniciatives coneixes? Partint dels textos llegits, exposa de manera clara i ordenada les idees que creguis més oportunes.

Elena Illyes

La meva àvia és diu Teresa és la mare de la meva mama. L'àvia viu a Rumania i jo només he anat una vegada. Vaig anar quan tenia uns onze anys i no la conec molt. Però, el que jo faria seria parlar sobre mi i sobre ella juntes per conèixer-nos millor. Per poder passar més temps amb ella aniríem a l'hort per collir tot tipus d'hortalisses i verdures que ella sola ha sembrat. També podríem anar a passejar per el poble per a què m'ensenyi per on puc sortir, anar o per si vull anar amb els meus cosins a algun bar. I així no s'hauria de preocupar tant. El que també podríem fer és anar a casa de les meves tietes per conèixer-les millor i passar més temps amb les cosines i cosins. I moltes coses més!!

Natàlia Querol

Què es pot fer per evitar la soledat dels nostres avis?

Evitar la soledat dels nostres avis ara mateix és bastant complicat degut al virus i el confinament, però en la vida quotidiana es molt fàcil, als nostres avis els fa molt contents i els il·lusiona veure la seva família rebre visites de tant en tant. És una sensació de seguretat i comoditat estar rodejats dels seus éssers estimats. El que per a tu només és anar a veure'l mitja hora, a ells els ajuda moltíssim, és una mostra d'amor molt gran.

A Catalunya es calcula que unes 250.000 persones més grans de 65 anys viuen soles i, d'aquestes, 150.000 pateixen soledat no volguda i aïllament social.

Envellir no ha de ser un problema ni una càrrega social, el repte és garantir que la gent gran mantingui un paper actiu.

Joel Pérez

- La socialització en persones grans és la millor vacuna contra la soledat. És imprescindible passar temps amb ells per conèixer a la persona en profunditat per tenir un equilibri entre el seu espai privat i públic. Hauríem de fer activitats físiques col·lectives per tal que l'avi mentre fa una activitat física pugui relacionar-se amb altres persones de la seva edat, també activitats lúdiques, com el bingo, diferents jocs de taula, fins i tot l'ús de videojocs, que ajuden a mantenir el caràcter de diversió i també de competició. Les sortides culturals, com anar al cinema, al teatre, veure museus, és una altra manera molt bona de realitzar activitats que afavoreixin la socialització en persones grans. Aquestes eren les maneres perquè un avi no se senti sol.

Helena Lozano

- Amb el pas dels anys la gent gran, no tota però la gran majoria, s'aïlla de la societat actual el que fa que s'aïlli i no tinguin contacte amb gairebé ningú que no sigui de la família, per aquest motiu els avis acaben sofrint de soledat. Per evitar aquest problema moltes associacions han aportat idees i iniciatives, però no es suficient, la gent gran és la que més ens pot ensenyar perquè són les persones que més experiències han viscut. Per evitar aquest tipus d'aïllament de la gent d'avançada edat hem d'unir-nos tots i evitar que els avis passin tant temps en soledat. A continuació, unes quantes propostes que tothom pot utilitzar per evitar que això succeeixi:

-Ensenyar-li a utilitzar les noves tecnologies.

-Retrobar-se amb amics del passat i intercanviar-se els números de telèfon.

-Anar amb ells al bingo o a activitats amb més gent que siguin de la seva preferència.

-Trucar-los cada dia.

Aquestes són quatre propostes però n' hi ha milions, per més informació pots buscar a les plataformes digitals i no has d'oblidar que la gent gran és la més sàvia i de la qual pots aprendre més.

Ana Maria Martinez

- La gent gran es sàvia, ja sigui per les experiències viscudes o per la seva manera de treballar. Aquest any l'alumnat de 3r ESO hem viscut de molt a prop la tercera edat, ha sigut una experiència d'aprenentatge , de millora com a persona i de saber el que és viure en un col·lectiu tan vulnerable i tan innocent, en el sentit de les malalties degeneratives. La companyia és molt bona per a què puguin expressar-se amb aquelles capacitats que són capaces d'explicar amb paraules de l'antiguitat, però que li donen sentit a l' explicació. La companyia és difícil de compartir, moltes vegades fills, filles, nets, netes no viuen en la mateixa ciutat i no poden compartir moments per treball, estudis o per la implicació que porta cuidar d'un avi o àvia per l'estat físic, la memòria o la lentitud de l' organisme .És per això que moltes vegades acaben en residències amb les cures imprescindibles i en molt bon estat .

Brenda Carreiro

- **Efectivament, els avis moltes vegades se senten sols, per què?** Per moltes raons, perquè estan sols a casa i no tenen amb qui parlar, perquè moltes vegades necessiten ajuda per fer quelcom i no la tenen perquè estan sols, perquè es posen malalts i no tenen qui els cuidi, o inclòs perquè han perdut a gent important de **Podem fer que no se sentin sols? A la seva vida no tenen a ningú al seu costat per a oferir-los suport?** És clar que sí, podem fer unes quantes coses que a més els ajudarà per a què es relacionin amb la gent, si coneixes algun avi que estigui sol i no tingui a ningú doncs pots anar a fer-li companyia, pots contar-li coses que s'oxiden a l'exterior, deixar que et conti coses del seu passat, treure'l a passejar al carrer, anar a algun bar a prendre algun suquet o allò que li senti bé, li pots portar a veure a algun amic o amiga allà a on viuen. Si féssim aquestes coses, a part que et sentiries millor persona, l'avi o àvia estarien feliços i molt agraïts.

Andrea Sánchez

- Imposar solitud és preocupant, és a dir, quan la soledat és impopular, augmenta els problemes de salut com les malalties cardiovasculars, la depressió i la malaltia d'Alzheimer, i té el risc de causar la mort. Per a les persones majors de 80 anys, això generalment ocorre al mateix temps que els problemes de salut i la mobilitat disminuïda. Actualment, hi ha molts recursos per evitar la solitud de la gent gran, com participar en associacions culturals, programes de voluntariat, diversos cursos i tallers. A més, hi ha alguns llocs on es poden dur a terme aquestes activitats, mantenint bones activitats socials: cases de jubilats, centres culturals, centres per a gent gran, etc. Els viatges tradicionals de IMSERSO i els viatges de baix cost que ara ofereixen les agències de viatges també són bones opcions per a activitats d'oci.

Ilyass Mechach

- Des del meu punt de vista la única manera de ajudar als nostres avis i àvies per a que no es troben amb soledat no es ficant-los a un geriàtric ni molt menys si no passant mes temps amb ells. Quan ja tenen una certa edat no deixar que visquin sols, i poder anar fent visites casi diàriament per part de tots els familiars i ajudar-los etc. Si no hi ha cap altra alternativa i veiem que l'avi no es pot cuidar per si sol és en aquell moment que sí que podem valorar l'ajuda d'un geriàtric o contractar una cuidadora, però només si cap familiar pot fer-se'n càrrec.

Denisa

- La meva àvia es diu Elena i viu a Romania i jo comestic a Espanya no la puc veure, però per sort és que cada estiu vaig de viatge a Romania i la puc veure. Les àvies expliquen les històries més interessants tenen més experiència que ningú a la família i ensenyen coses valuoses, són com una segona mare. En el meu cas quan vaig a Romania anem a passejar pel poble o anem a algun bar, parlem de moltes coses, també a la meva àvia li agrada sembrar, m'ho ensenya i anem a collir tot tipus d'hortalisses...

Aroa Molí

- La soledat dels avis és molt trista, no podem deixar que estiguin tan sols, s'han de relacionar més amb la gent, ja sigui de la seva edat, més gran o més petita.
- El que es podria fer per evitar aquella soledat podria ser quedar amb els amics, amb la família, sortir a passejar... A més a més tenir una mascota no et fa sentir tan sol, podrien adoptar un gos o un gat. Ara, per els avis que hi son a la residència doncs allí segur que es relacionen més que no pas els avis que estan a casa, a la residència podrien jugar a jocs de taula...
- És a dir, per evitar la soledat no cal que ens hi posem a pensar tanta estona, amb poc ja et distreus i ja en tens per una estona. Només s'ha de socialitzar una mica amb la gent.

GRÀCIES PER PENSAR EN LA GENT GRAN

